

en bestemt belastning af den varme, der bruges, alt efter hvem der bruger varmen, og hvortil varmen bruges. Det er altså afgiftsbelastningen hos slutbrugeren, der forsøges reguleret ved afgiftsreglerne.

Når slutaftgiften både afhænger af, hvordan varmen er fremstillet, og hvortil varmen anvendes, er der til beregning af afgiften behov for oplysninger fra såvel brændselsleverandørerne/varmeproducenten og varmekunderne.

Som det kan ses i nedenstående eksempel, kan der imidlertid være mange led mellem den virksomhed, der indbetaler afgiften til staten, (leverer brændsel eller omdanner brændsel til fjernvarme) og den virksomhed, der bruger varmen og får godtgjort afgiften:

Eksempel på en varmeleverance:

1. Brændselsleverandør leverer brændsel til
2. Fjernvarmeproducent, der leverer varme til
3. Transmissionsselskab, der leverer varme til
4. Lokalt fjernvarmeforsyningselskab, der leverer varme til
5. Ejendom der leverer varme til
6. Kunde

Den korrekte afgift forudsætter information gennem alle 6 led. Hvis afgiften skal beregnes korrekt, er det nødvendigt med oplysninger fra brændselsleverandøren og eventuelt varmeproducenten, idet afgiften på varmen afhænger af, hvilket brændsel, der er brugt og hvordan varmen er fremstillet.

Det er de registrerede virksomheder efter hver afgiftslov, der indbetaler afgiften til staten.

Oplysningerne om, hvilke afgifter der kan godtgøres, må ofte gives videre gennem adskillige led. Oplysningerne sendes nedad i systemet via fakturaer.

Yderligere gives godtgørelserne i løbet af året oftest på baggrund af budgettal og a conto opkrævninger, men således at der foretages en endelig opgørelse, når varmeåret er slut.

Der kan være mange afgiftsbetalere (energileverandører til varmeproducenter samt varmeproducenter) hvis afgiftsbetaling, der skal tages hensyn til ved beregning af den enkelte kundes afgiftsgodtgørelse.

Oplysningerne om afgiftsbetalingen fremgår af fakturaerne. Herved gives den enkelte kunde et incitament til selv at begrænse godtgørelserne. Hvis kunden mener at have aftaget mindre varme end det fremgår af fakturaen, vil kunden protestere mod fakturaen. Giver kunden ret, reduceres varmeregningen, men også den godtgørelse kunden kan få.

Der er også et incitament for de enkelte led til at sende oplysninger ned gennem kæden, idet leverandørerne har en interesse i at sende fakturaer.

Godtgørelserne i budgetåret er usikre både i omfang og i periodisering. Godtgørelserne bestemmes af usikre budgetter over, hvor stor afgiftsbelastningen vil være pr. energienhed og usikre opgørelser over det samlede energiforbrug og den tidsmæssige fordeling heraf over året.

Ved nettoafregning baseret på forbrugsregistrering vil de registrerede virksomheder (energileverandørerne og visse værker) i modsætning til nu ikke skulle betale fuld afgift af hele deres leverance, men kun af en del. Den andel af leverancen, som de skal betale afgift af, vil være forholdet mellem de ikke forbrugsregistrerede kunders forbrug og alle kundernes forbrug ganget med den fulde afgift.

Altså: hvis de forbrugsregistrerede virksomheder aftager 15 pct. af fjernvarmeleverancerne til kunderne på 50 GJ, skal leverandøren af gas til fjernvarmeværket, der har leveret 1000 m³ gas a 2,24 kr. i afgift, ikke indbetale 2.240 kr., men alene 1.904 kr.

På fakturaen fra leverandøren/brændselsforbrugeren til transmissionsselskabet og videre til fjernvarmeforsyningsvirksomheden vil andelen skulle angives, altså at der er leveret 44 energienheder med fuld afgift 44,8 kr./GJ samt 6 GJ med 0 kr./GJ afgift.

Tilsvarende gennem alle de forskellige led, idet der korrigeres for nettab.

En ordning for nettoafregning af varme

Efter at der ikke længere gives godtgørelse vedtørende rumvarme, er det få virksomheder, der i praksis får godtgørelse af afgiften på varme fra de kollektive varmeforsyningsnet.

Problemerne med forbrugsregistrering af fjernvarmekunderne skyldes for det første de mange led fra primær afgiftsbetaler (energileverandør eller forbrugsregistret værk) til slutkunden, herunder ikke mindst de mange forskellige praktiske måder, som budget og slutaftregning er grebet an på.

For det andet skyldes problemerne, at der efterfølgende skal ske regulering af den afgift, som virksomheder udenfor fjernvarmeforsyningen (brændselsleverandøren) skal foretage.

For det tredje skyldes problemerne, at der skal sendes information ned gennem vej i leverandørkæden.

Det foreslås at give adgang til forbrugsregistrering af varme med de krav, der også opstilles til forbrugsregistrering for el og gas.

Som udgangspunkt bør der ikke være mellemlid mellem den virksomhed, der er forbrugsregistreret og den virksomhed, der indbetaler afgiften til staten. Hermed sikres, at den korrekte information om, hvilke varer den registrerede virksomhed skal betale afgift af til